

В. М. Гайдабура

Братерський Микола Феліксович

БРАТЕРСЬКИЙ Микола Феліксович (справж. – Станкевич; 12(24). 12. 1898, Київ – 07. 07. 1956, там само) – актор. Батько [Т. Братерського](#), дід [М. Дронь-Братерської](#). Заслужений артист УРСР (1949). Закін. театр. режисер.-інструктор. курси у Києві (1922; викл. *В. Сладкопєвцев*). Працював у Київ. театрі залізнич. вузла під керівництвом *П. Саксаганського* (1922–24), Укр. драм. театрі ім. І. Франка (1926–28, 1937– 40, 1943–56), 1-му Київ. робітн. театрі (1928–30), Одес. укр. драм. театрі ім. Жовтн. революції (1930–32), Театрі Червоної армії (1932– 35) та Держ. польс. театрі в Києві (1935–37); худож. кер. Дрогоб. обл. театру (1940–41), актор Київ. кіностудії худож. фільмів в Ашґабаті (1941–43). Мистецтво Б. поєднувало психол. переконливість і яскраву сцен. форму образу, органіку й умовність. Йому властивий бурхл. темперамент, гротескність.

Основні ролі

Карл Моор («Розбійники» Ф. Шіллера), Михайло Гурман («Украдене щастя» І. Франка), Подкольосін («Одруження» М. Гоголя), Єпіходов («Вишневий сад» А. Чехова), Іван («Суєта» І. Карпенка-Карого), Гриць («Ой не ходи, Грицю, та й на вечорниці» М. Старицького), Микита («Дай серцю волю, заведе в неволю» М. Кропивницького), Карпо Вітровий («Калиновий Гай» О. Корнійчука), Сахаров («Порт-Артур» О. Степанова, О. Попова); в кіно – Петро Козолуп («Джальма», 1929, реж. А. Кордюм), Оверко Половець («Вершники», 1939, реж. І. Савченко), Гаплик («Райдуга», 1943, реж. М. Донської).

Бібліографічний опис:

Братерський Микола Феліксович / В. М. Гайдабура // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2004. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-37614>. – Останнє поновлення : 2025.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).